

Pierwszych dwanaście spotkań

Po jednym fragmencie na tydzień. Czytamy z Pisma, powoli, raz. Bez komentarza.

JAK Z TEGO KORZYSTAĆ

Prowadzący odczytuje wskazany fragment z Biblii — swojej, w przekładzie, który zna. Nic nie dopowiada, nie tłumaczy i nie odnosi do bieżących spraw. Zdanie obok podano tylko po to, żeby wiedział, dlaczego ten fragment tu stoi; nie odczytuje się go na głos.

Fragmenty ułożone są w drogę: od wezwania, przez pierwsze kroki, przez suchość, aż po owoc. Warto trzymać kolejność, nawet jeśli grupa jest tego dnia mała.

DWANAŚCIE TYGODNI

1	I Krl 19, 11–13	Bóg nie w wichrze i nie w ogniu, lecz w szmerze łagodnego powiewu.
2	Ps 46,11	Zatrzymanie jako warunek poznania. Najkrótsze zdanie o tej modlitwie w całym Piśmie.
3	Iz 30, 15	Siła leży w ciszy i ufności, nie w wysiłku. Zwykle właśnie tego nie chcemy.
4	Mt 6, 6	Izdebka i zamknięte drzwi. Uzasadnienie samej formy spotkania.
5	Mt 6, 7–8	Nie mnożyć słów. Ojciec wie wcześniej, czego nam potrzeba.
6	Łk 10, 38–42	Potrzeba mało albo tylko jednego. Dla ludzi czynu najtrudniejszy fragment z tych dwunastu.
7	Ps 131	Dusza uciszona jak dziecko przy matce. Miara, do której wracamy.
8	Ps 62, 2–6	Spoczynek w Bogu i oczekiwanie w milczeniu. Dobrze na tydzień, w którym przyjdzie mniej osób.
9	Ps 63, 2–4	Pragnienie na ziemi suchej. Zwykle mniej więcej wtedy przychodzi pierwsza oschłość.
10	Mk 4, 26–29	Ziarno rośnie, gdy rolnik śpi i sam nie wie jak. Odpowiedź na pytanie, czy coś się w ogóle dzieje.
11	J 15, 4–5	Trwać, nie osiągać. Bez Niego nie możemy nic uczynić.
12	Ga 2, 20	Żyję już nie ja. Owoc całej drogi — i punkt, w którym zaczyna się od nowa.

ZAPAS, GDY TYGODNI JEST WIĘCEJ

Ap 3, 20 — stoi u drzwi i kołaczę. · Ps 139, 1–12 — przenikasz i znasz mnie. · Oz 2, 16 — wyprowadzę na pustynię i przemówię do serca. · Mt 11, 28–30 — przyjdźcie do Mnie wszyscy. · I Krl 19, 4–8 — pokarm na drogę, gdy sił brakuje. · Łk 2, 19 — Maryja zachowywała te sprawy w sercu.

JEŚLI PROWADZĄCY CHCE CZYTAĆ DALEJ

Nie na spotkaniu, lecz dla siebie: Jan od Krzyża, *Droga na Górę Karmel* II, 13–14 — trzy znaki przejścia do kontemplacji. · Teresa z Ávili, *Twierdza wewnętrzna*, mieszkanie czwarte. · Obłok niewiedzy, rozdziały 3–7 — o jednym krótkim słowie. · Wilfrid Stinissen, *Noc jest mi światłem*. · Ruth Burrows, *Zapiski o modlitwie*.

Wersja robocza. Odsyłacze zamiast tekstów są celowe: prowadzący czyta z własnej Biblii, w przekładzie, który zna i do którego ma prawo.